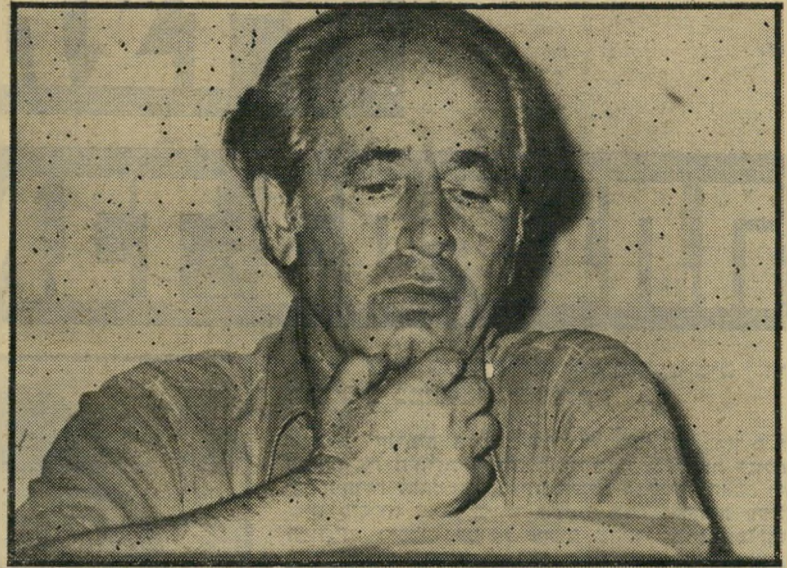

מישרד הביטחון לא גבה תשלום

מפיקי „מיבצע יונתן“

כתבה ארוכה שפורסמה ב-9 בחודש זה ב„לוס-אנג'לס טיימס“ חושפת שערוריה מדהימה. מסתבר כי מישרד הביטחון, הממחר לגבות מכל מפיק מחיר מלא תמורת השימוש בצה"ל ובציוד צבאי בסרטים, לא נהג כך לגבי הפקת הסרט של מנחם גולן „מיבצע יונתן“.

שרי ביטחון לשעבר פרם בלי תשלום

הכל חופשי: מטוסי „הרקולס“, חיילים. כל מה ששילמנו תמורתו היה רק דברים כמו דלק. המראים שאל את לוי אשכול, אנו אנשי עסקים. אני השקעתי, לו לנרט השקיע, אנו רוצים לקבל את השקעתנו בחזרה. אנו רוצים לעשות רווח נאה, ואין לנו כל התחייבויות. אין זה סרט רישמי של ממשלת ישראל. הם נתנו לנו את ברכתם ואת עזרתם, כי הם חשבו שהסרט צריך להעשות. אך לנו ולהם אין כל יחסים מיסחריים.”

המראים המשיך לתמוה, ושאל מדוע צריכה ממשלת ישראל לתרום מה שמגיע לסך כמה מיליוני דולרים של אנשים וציוד מבלי לקבל או לבקש דבר בחזרה. על כך השיב לוי כי נראה שיש משהו שישראל צריכה עוד יותר מכסף, וזה פירסום חיובי.

עד כאן העובדות. מדוע נתן שר הביטחון הקודם, שימרון פרס, עזרה בשווי מיליוני דולרים ללא תמורה למפיקי הסרט? מדוע תובעים מכל מפיק אחר תשלום תמורת עזרה מסוג זה?

ייתכן כי התשובה לכך מצויה בחלקה בדברי לוי, הטוען כי מה שרצו לקבל נתני הציוד היה פירסום חיובי. אבל לא לישראל, אלא לשר הביטחון שימרון פרס. כזכור, שמעון פרס הוא גיבור הסרט, מופיע בו כגיבור מיבצע אנטבה וזכה בפירסומת חיובית ביותר עת הוקרן הסרט, שעה שנאבק עם יצחק רבין על המועמדות לתפקיד המיועד לכס ראש הממשלה, לפני הבחירות.

אין מנוס מן המחשבה שפרס פשוט נתן מיליוני דולרים מכספי המדינה כמתנת חיים למפיקי הסרט, כדי להעזר בהם לרימוס דמותו כשר הביטחון.

לוי היה בעל מניות ונשיא של חברת „נשיונל ג'נרל“, שנכנסה לקשיים כספיים ועברה לידי כונס הנכסים. ידידו הטוב הוא לו לנרט, ידיד אישי של עזר וילצמן ופולג תמיר מנכ"ל התאחדות התעשייתיים. מדי בואו של לו לנרט לישראל הוא מרבה לדבר על תרומתו למדינה.

לפני כחודש ערך אירגון נכי צה"ל מגיבת בלוס-אנג'לס. נציגיו פנו אל לוי ולנרט וביקשו הקרנה של הסרט באסיפה של איסוף תרומות של נכי צה"ל. המפיקים, שקיבלו ממישרד הביטחון בישראל עזרה בשווי מיליוני דולרים חינם אין כסף, דרשו מאירגון נכי צה"ל 50 אלף דולר תמורת הקרנה אחת ויחידה של הסרט. האירגון ויתר על ההקרנה.

הפקרות באולם הנוסעים בלוד

ביום הרביעי שעבר היה עורך מדור זה עד לאירוע הבא: אולם הנוסעים בלוד, המקום שבו ממתנים הנוסעים לקבלת מיוזדות. לפי הנהלה זהו מקום סגור, שהכניסה אליו אסורה בהחלט אלא ל-נוסעים עצמם, ולבעלי אישורים מיוחדים מכס. אישורים אלה היו ניתנים בעבר ביד רחבה, אולם לפני חצי שנה יצאה הוראה חמורה להפסיק מתן אישורים כאלה, במטרה להילחם בגנע ההברחות במל"התעופה. אולם הגיעו נוסעי טיסת „אל-על“ מזינבה, ביניהם היה הלומן וראש עיריית

בגין קונה את אלון

מי שהיה סגן-ראש-ממשלה, יגאל אלון, טס לניו-יורק בשליחות אישית של ראש-הממשלה מנחם בגין. מטרת השליחות: למסור את מדליית ראש-הממשלה ליו"ר מועצת המנהלים של חברת „קולומביה“, ליאו יפה. הטכס נערך במלון „ולדורף-אסטוריה“.

שרי-השיכון דואג לשכנו

שרי-השיכון גידעו פת חדש במיקצוע השר, אך מגלה תכונות של מפאיניק ותיק. כך, למשל, העסיק מישרד השיכון בשנים האחרונות כארכיטקט של מעלה אדומים את אדם מזור. זמן קצר אחרי שנכנס פת לתפקידו הסתיים שלב ראשון

שר פת דאגה לשכנו

בתיכנון. פת הודיע למזור כי עליו להפסיק לעסוק בתיכנון מעלה אדומים, בנימוק שהוא עסוק בעבודות תכנון אחרות של מישרד השיכון. העבודה נמסרה לארכיטקט טוני לייטרסדורף.

לייטרסדורף אינו נזקק סעד או עבודה. הוא בעל בתו של משה מאיר, ויש לו די והותר כסף ועבודות.

אין ספק שהוא בחור כשרוני. העובדה שהוילה שלו גובלת בוילה של פת ב-סביון, איפשרה לו להוכיח את כישורו לשר בצורה החזותית הבולטת ביותר.

הסיטי ללא טלפונים

השטיפונות האחרונים גרמו תקלות ב-מערכת הטלפונים בסיטי התל-אביבי. בי-משך יותר משבוע ימים היו איזור לילני בלום, יהודה הלוי ושדרות רוטשילד ללא כל טלפון. התקלה גרמה נזק רציני לעשרות אלפי האזרחים הנוקקים לשירות המוסדות הבנקאיים ולעורכי-הדין המרו-כזים באיזור זה.

הבורסה

ירדן וסונוול כלל תעשיות

בדיקה העלתה כי מאחרי הביקושים הגדולים למניות „בנק הפועלים“ לא עמד גורם אחד בלבד. פקודות הרכישה היו מפורזות בין מאות סניפים של בנקים שונים בארץ. ניתוח הראה גם כי הביקוש למניות „בנק הפועלים“ בא במקביל ל-ירידה ב-50 אחוזים בביקושים למניות של „דיסקונט“, „לאומי“, המסקנה של ראשי הבנק היא כי אחרי שציבור המש-קיעים עבר למניות הבנקים, הוא התרכז בשלושת הבנקים הגדולים. כעבור כשבוע התברר כי לאומי ודיסקונט אינם מוכ-נים לשמור על שער עולה בלבד, ולמנוע ירידות. יום אחרי שהחלו ירידות קלות בשערי „דיסקונט“, „לאומי“, בסביבות ה-18 בחודש, ירדו הביקושים למניות אלה ב-50 אחוזים. לדוגמה:

ב-13 בחודש היה ביקוש של 1.3 מיל-יון לאי-דיבי, ואילו ב-18 בו היה ביקוש של 720 אלף לירות בלבד. הביקוש ל-מניות בל"ל ירד מ-1.1 מיליון ל-600 אלף (בהתאמה). ואילו הביקוש למניות „הפר-עלים“, ששערן לא ירד, עלה מ-3 מיליון ליום ל-7 מיליון ויותר.

קוראי מדור זה הממלאים באמונה את העצות הניתנות להן, יכולים לעשות בחודש הקרוב רווחים נאים. ראשית, כדאי לצאת ממניות „ירדן“. רשות ניירות הערך אישרה את תשקיף החברה ובכך חזרה זו למסלול העסקים הרגיל והשיגי רתי, אולם הסיכוי לעליית שער חדה כתוצאה מרכישת חברת „סונוול“ אפס כמעט לחלוטין. עם כתיבת דברים אלה ברור כי הקונים הם הבנקים, „דיסקונט“ ו„הפועלים“ בחלקים שווים. „ירדן“ תוכל לרכוש את „סונוול“ רק אם שני הבנקים יחליטו משוים-מה שלא לבצע את הרכי-שה.

עיקול בביח הקונסול

קונסול חפר לא-ינעים

לדירתו הפרטית בלוס-אנג'לס של קוני-סול-התברות של ישראל, חיים חפר, הגיעו פקידי ההוצאה-לפועל המקומיים והטילו עיקול על הרכוש, בגין חוב של 650 דולר לעיתון „הוליווד רפורטר“.